

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un gir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Importantul congres catihetic al preoțimii din arhiepiscopie

Congresul de Joia trecută, al preoțimii din arhiepiscopia noastră a fost o strălucită manifestare duhovnicească și culturală a bisericii noastre. Animat și înălțat de continua prezență activă a I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, lucrările lui s'au menținut dela început până la sfârșit pe culmile cele mai luminoase și în duhul dător de intensivă viață.

Problema catehizatiei, devenită azi atât de actuală, a fost desbătută larg și în adâncime, scânteind, pentru mulțimea de preoți prezenți, la tot pasul câte o concluzie, câte un învățământ câte o sugestie de mare folos pentru educația religioasă a copiilor.

Lucrările și discuțiile catihetice ale congresului s'au bucurat de magistrala cuvântare a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, care li-a fost o prefață de admirabilă sinteză și un cadru articulat din pilaștrii concepției creștine despre viață.

Peste toate rapoartele și discuțiile ulterioare, chestiuni mai mult de amănunt, a planat astfel dela început ca o boltă de azur, care le atrăgea înălțându-le și le cuprindea unindu-le, cuvântarea de principii a I. P. S. Sale.

Nu aștept dela preot, a spus înaltul ierarh, să se încâlcească și el în programe și metode de învățământ, ci odată cu el să intre în școală *un ideal de viață*. Căci religia nu este un obiect de învățământ în rând cu celelalte, ci e duh de viață, duhul vieții întru Hristos, pe care trebuie s'o promoveze preotul în școală. Din idealul acesta de viață derivă și *un ideal de educație*, care va trebui să fie însușit de școala românească așa de nenorocită în privința aceasta. Școala noastră are un caracter prea *intelectualist*; e considerată prea mult chemată să împărtă-

șească cunoștințe, și se interesează prea puțin de formarea caracterului. Și aceasta tocmai pentru că nu știe în ce direcție să formeze pe om, n'are un ideal de viață. Se urmărește cel mult formarea de buni cetățeni, dar se uită că nu statul este ultima țintă și realitate a vieții, nu sufletul e pentru stat, ci statul, pentru suflet. Ear virtuțile cetățenești, dacă nu se întemeiază pe o credință într-o realitate mai înaltă decât statul, nu sânt durabile și trainice. Dela felul cum va preda preotul religia, depinde și salvarea școlii, și fericirea neamului nostru.

Lipsurile constatate de I. P. S. Sa în învățământul nostru au fost recunoscute pe loc de dl inspector școlar P. Petrescu, care în cuvinte avântate și-a exprimat bucuria că vede biserica intrând în școală, și nădejdea că prin aceasta în scurtă vreme și școala va intra în biserică.

Multe îndrumări și sugestii s'au desprins apoi din referatele citite de părintele profesor Gh. Maior, dl rector N. Colan, părintele Dr. Nicolae Stinghe și părintele protopop Vasile Oana.

Părintele profesor Gheorghe Maior în referatul «Preotul în școală», a descris personalitatea ideală a catihetului și a rezumat pe scurt elementele concepției de viață a creștinismului ortodox, cari trebuie numai decât să devină bun personal, asimilat, al fiecărui copil.

Dl rector al Academiei teologice, în referatul despre «Manualele didactice pentru religie», a arătat necesitatea ca până în toamna anului 1933 să avem manuale didactice atât pentru preoți, cât și pentru copii; manuale cuprinzând materialul de predat în lecții făcute după cerințele psihologice și pedagogice, tipărite frumos și trainic și ilustrate cu chipuri.

Păr. Dr. Nicolae Stinghe a expus în amănunte materialul de predat în diferitele clase, în referatul «Programa analitică a religiei în școala primară», iar părintele protopop Vasile Oana a dat prețioase și detaliate îndrumări metodice în referatul «Cum să se predea învățământul religios în școala primară».

În discuțiile urmate după citirea tuturor referatelor, discuții conduse în de aproape de I. P. S. Sa, s'au scos la iveală anumite momente din activitatea catihetică și s'au făcut anumite corecturi felului tradițional de-a preda religia. S'a vorbit în deosebi despre felul cum trebuie să se prezinte prima dată preotul în fața copiilor la școală, prima impresiune pe care o lasă preotul copiilor fiind de cea mai mare importanță pentru raporturile ce se vor stabili între el și copii. S'a căzut de acord că prima întâlnire cu copiii, ca de altfel și toate celelalte, să se facă în duhul blândeții și-al prieteniei, ca inimile copiilor să se deschidă iubitor și încrezător față de preot; s'a recunoscut în legătură cu aceasta și adevărul că cel mai scurt drum la inimile părinților trece prin inimile copiilor.

S'a discutat apoi dacă e bine ca în clasa I să se cuprindă în cadrul religiei istorioarele morale inventate pentru a scoate la iveală frumusețea anumitor virtuți, cum e «Capra cu trei iezi», sau «Fata bărbată și fata leneșe». Rezultatul discuției a fost că învățământul religios să înceapă direct cu sfânta Scriptură, care oferă destule povestiri morale adevărate și nu inventate, firești și nu artificiale, cu duh biblic-religios — ținând mereu gândul îndreptat la Dumnezeu — și nu de caracter burghez.

I. P. S. Sa a dezvoltat temeinic care este rostul catehismului, arătând că e lipsă de o carte care să sintetizeze învățăturile creștine ce se dau împărțiat ca generalizări ale diferitelor povestiri biblice; că e potrivită metoda catehismului de-a răscoli printr-o întrebare curiozitatea sufletului și de-a da ime-

diat răspunsul scurt și pe înțeles la acea întrebare; că e o carte îndrumătoare pentru întreaga viață, fiind recomandabil de-a o avea și omul mare în casă, toată viața.

Fiindcă părintele Dr. Nicolae Stinghe lăsase în referatul sfinției sale impresia că e adeptul *cercurilor concentrice* la predarea religiei, adică a metodei de-a preda în toate clasele acelaș material, numai cât de fiecare dată tot mai dezvoltat, s'a luat în discuție și această temă și s'a stabilit că principiul cercurilor concentrice e învechit. S'a accentuat ca învățământul religios să fie *hristocentric*, adică tot materialul ținând vizibil spre Hristos sau derivând din fapta lui Hristos. Cercurile concentrice, repetând mereu aceleași lucruri, omoară curiozitatea în copii, acele aripi ale interesului și ale plăcerii. —

Congresul de Joi n'a fost, precum se vede, un congres de discursuri vagi; s'au discutat în el cu toată competența probleme precise mari și mici. S'a discutat în amănunte în ce condițiuni s'ar putea aduce în școală *idealul de viață și duhul nou*, postulat în cuvântarea I. P. S. Sale. Iar concluziile la care s'a ajuns, sunt dintre cele mai potrivite pentru realizarea aceluși ideal.

Discuțiile purtate și problemele puse au depășit în multe rânduri, dar mai ales spre sfârșit, activitatea strict catihetică a preoțimii, vizând domeniul general al pastorației în condițiunile moderne ale vieții.

În total însă congresul acesta a fost un congres catihetic, un mare congres catihetic. D.

IN MAREA ADUNARE națională din piața Unirii dela Cluj, ținută în 1 Decembrie, în fața a 20 mii de oameni, au luat cuvântul amândoi episcopii români, PP. SS. LL. Nicolae Ivan și Iuliu Hossu, rostind impresionante vorbiri. P. S. Sa episcopul Nicolae a adus binecuvântarea bisericii noastre, tovarășa nedespărțită a neamului și în bine, și în rău. Au urmat apoi ceilalți oratori. Mulțimea a făcut o entuziastă manifestație pentru Rege și dinastia română.

La 1 Decembrie 1932

Pornirea revizionistă, organizată în capitala Ungariei, ar trebui s'o osândească orice maghiar cu scaun la cap.

Pentru noi, popoare libere de sub supremația foștilor stăpânitori, curentul revizionist dela Budapesta e destul de bine venit și va fi întrebuițat în folosul celor scăpați de «bunătațile», — ce nu trebuie cu totul uitate, — ale stăpânirii milenare, care se svârcolește acum și cheltuește din greu pentru a croi haina Ungariei după gustul vechi al latifundiarilor: ungurii, sus puși, să trăească adecă și mai departe în lux și desfrâu, ear prostimea toată, plus cea ungu-rească, să muncească pentru clasele suprapuse.

Vor fi și între ungurii neași ai pustelor, oameni cari să vadă pornirea în adevăratele ei culori: neînțelegerile, între marii latifundiați și între agricultorii unguri, luptele între statul maghiar șovinist și muncitorii din Ungaria, cer neapărat o canalizare: guvernele ungu-rești o și găesc, și anume: în campania deslănțuită în favoarea revizuirii tratatelor de pace... Eată rostul mișcării dela Budapesta.

Ardealul, care a fost în toată vremea pământ românesc, și asupra căruia dușmanii lui de veacuri își îndreaptă săgețile, — s'a ridicat, în ziua de 1 Decembrie 1932, la a 14-a aniversare a desrobirii sale, ca să-și strige protestul, care să-l audă nu numai vecinii dela apus, ci și toți prietenii lor sinceri și mai puțin sinceri. Biserica noastră ortodoxă a stat și de astă dată alături de glasul credincioșilor ei.

La Oradea mare au grăit în preajma marelui zile de 1 Decembrie, masele românilor de pe plaiurile bihorene; la Cluj s'au întrunit cei chemați de apelul, semnat în fruntea lui de arhieriei români din partea locului, la Sibiu și în toate localitățile mai mari și mai mici ale țării ardelenesti, s'a dat pretutindeni expresie hotărârii națiunii române de-a păstra hotarele, sfințite prin jertfe supraomenești, ale României întregite.

Milenariștii dela vest nu vor renunța, nici după aceasta, la visul lor de recucerire și asuprire a celor buni de muncă pentru alții, și se vor pregăti mai departe, să poată năvăli în pământul după care oftează.

Hotărâți bărbătește să sdro-n orce încercare de acest fel, avem să ne ocupăm din nou de problema apărării intereselor neamului împotriva

revizionistilor: zidul dela apus, cel mai râvnit de vrăjmașii noștri, are să fie întărit așa, ca de țaria lui să se spulbere orice izbire dușmană revizionistă.

Cu încredere în cel Atotputernic, cu încredere în virtuțile oțelite și renviate ale neamului românesc, prin voință statornică și solidaritate între cei buni, vom izbuti: Unitatea statului român, în marginile sale firești și actuale, este și rămâne indestructibilă.

Năzuințelor răsboinice dela Budapesta, a răspuns Sibiul românesc prin marea manifestație națională dela 1 Decembrie 1932, când se împlinesc 14 ani dela ziua istorică a proclamării unirii definitive a Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramurășului cu vechiul regat român.

Această serbare a desrobirii ardelenelor a fost organizată și susținută de societățile noastre culturale sibiene.

După serviciul divin în catedrala

mitropolitană, o mare de oameni s'a îndreptat spre sala Thalia, de astă dată cu mult prea mică pentru a putea cuprinde masele publicului, intelectuali și țărani, — între cari și numeroși săteni sași, — partea cea mai mare din cei veniți la adunare erau în fața clădirii și în străzi.

În sală a ținut o aleasă și nimerită conferință dl general de divizie Virgil Economu, comandantul corpului VII armată, despre Imposibilitățile istorice, dl S. Teosu a rostit cuvântul de deschidere, ear corul școlii normale «A. Șaguna», și orchestra orașului completată de muzicanți din Reg. 90 infanterie au executat cântece naționale sub conducerea dlor profesori T. Popovici și Ion Delu, primite cu furtunoase ovații.

Intrunirea publică s'a continuat apoi în Piața mare Ferdinand I unde rând pe rând au vorbit demn, energetic și convingător cei mai distinși reprezentanți ai diverselor partide politice.

Intreaga manifestație s'a desfășurat demn și impunător, în conștiința deplină a dreptății cauzei românești, a sacrificiilor aduse, și a puterilor de care dispune țara aceasta așezată în granițe firești.

În 1911 Mețianu s'a dus la Blaj.

Iar în 1932, în lipsa episcopului ortodox din localitate, un arhimandrit ortodox a binevenat pe vlădica unit care venise la Arad să sfințească niște clopote. (Prin urmare dl I. T. dela «Cuvântul» nu trebuia să se mire chiar așa, că «Și asta se poate!». Se poate, dar numai la ortodocși.)

Însă noi nu ne-am dus numai la Blaj, sau la Arad. Noi ne-am dus și la Stockholm și Lausanne. Firește nu pentru a ne «vinde legea», cum credeau unii naivi, ci ca să înfățișem ortodoxia, pe care apusenii abia acum încep a o cunoaște și prețui după neasemănatele ei frumuseți și adâncimi. Câtă vreme catolicii nu s'au dus, fiindcă îi oprea porunca papei, izvorâtă din orgoliul confesional. Dupăcum nu se duc nicăiri nici frații noștri uniți, oricât de imperative ar fi comandamentele naționale și creștine în fața unor primejdii cari amenință neamul sau umanitatea chiar. Și nu se duc, din aceeaș pricină: opreliștea papei. În schimb ei fac apeluri gălăgioase, ca să inducă în eroare opinia publică și să-și facă atmosferă prielnică pentru interesele lor strict confesionale.

Iată pentru ce nu ne-a emoționat pe noi apelul fraților uniți dela Arad. Dupăcum nu ne emoționase nici apelul similar de acum câțiva ani, al unui vlădică din aceeaș tabără confesională.

Și încă ceva: Mă rog, cine face apelul pentru frontul unic interconfesional împotriva francmasoneriei? Niște preoți uniți, cari nu sunt deloc mai puțin fanatici reprezentanți ai catolicismului exclusivist, decât subalternii Prea Sfințitului Alexandru Russu dela Baia Mare, care și-a mărturisit de curând — mai era nevoie? — respectul și iubirea sa «frățescă» pentru «schismatici», într'o predică rostită la mănăstirea Moiseni. P. S. Sa a spus cu acest prilej, că «cine se face ortodox, se lapadă de Hristos» și că «ortodox este poate mai rău decât sectant». Atunci?

Mai departe: Nu vi se pare curios, că tocmai preoții unor parohii unite, dintre cari cele mai multe nu au o vechime măcar de-un veac, (una e numai de 25 de ani!) vin să ceară frontul unic al solidarității naționale și creștine? Nu vi se pare ciudată postura aceasta a lor, cari sunt doar urmașii cei mai proaspeți ai celor care au surpat solidaritatea noastră sufletească, temelia de granit a biruințelor noastre din trecut?

Nu vi se pare oare paradoxal, apoi, că frontul antimasoniic îl cer tocmai cei mai recenți supuși ai papei, care în timpul din urmă s'a arătat de o dârnicie fără seamăn în decorarea venerabililor patroni, de toate gradele, ai francmasoneriei românești?

Pentru aceste pricini și pentru multe altele, nu ne-am emo-

Front unic — dar cu cine?

Presa noastră bisericească — oficială și neoficială, deopotrivă — a subliniat în repetite rânduri după cuviință lupta eroică pe care o poartă dnul Nichifor Crainic împotriva celor două mari primejdii cari amenință cultura creștină și ordinea socială: bolșevismul și francmasoneria. Și cu drept cuvânt, fiindcă prin această luptă domnia sa și-a creiat o situație unică în rândul apologetilor contemporani ai Evangheliei lui Hristos, propoveduite de Biserica ortodoxă. Căci Nichifor Crainic nu este apărătorul ocazional al unor probleme bisericești, ci propoveduitorul sistematic și îndrăzneț al idealurilor creștine, menite să convertească sufletele pentru împărăția lui Dumnezeu și să schimbe și fața lumii acesteia.

E firesc deci ca'n această nobilă strădanie să observe cu deosebită atenție toată desfășurarea vieții neamului nostru și să comenteze fenomenele acestei vieți în lumina celor două mari principii călăuzitoare: principiul creștin și principiul național, care alcătuiesc temeliiile ideologiei sale.

Nu putea să-i scape deci nici fenomenul dela Arad: Apelul unor preoți uniți la solidaritatea națională și creștinească a celor două biserici românești, pentru închegarea unui front unic împotriva francmasoneriei, cel mai redutabil vrășmaș al creștinismului și al rânduelii sociale.

Dl N. Crainic a publicat acest apel în admirabilul ziar al

D-sale «Calendarul», comentându-l temeinic și aprobativ, într'o serie de articole.

Intr'unul din aceste articole însă Domnia sa își exprimă nedumerirea pentru tăcerea enigmatică a organelor oficiale; e vorba doar de-o problemă atât de importantă. De sigur D-sa s'a gândit la «Telegraful Român» și la «Unirea».

Intrucât ne privește, oricâtă smerenie frățescă ne impunem, nu credem că avem să ne reproșăm ceva în atitudinea noastră față de frontul unic creștin și românesc. Noi am fost totdeauna pentru el. Și am dovedit-o. În trecutul mai îndepărtat și în prezent — deopotrivă. Am dovedit-o ceva chiar peste uzanțele pecetluite de canoane. Fiindcă prin firea sa, ortodoxia noastră este largă. Și e largă, fiindcă este expresia iubirii, care toate le iartă «pentru înviere»...

Noi ne-am dus la Blaj, oricâteori solidaritatea națională ne-a cerut acest lucru. Nu ne-am trufit, nu ne-am închis în găoacea orgoliului confesional. Și am făcut-o simplu, în chip firesc, cum se fac toate lucrurile mari. Fără a ne trâmbița modestia și solidaritatea frățescă.

Când cu «Supplex libellus Valachorum», Gherasim Adamovici, vlădică ortodox, a fost alături de vlădica Bob al Blajului — pentru năcazurile românești.

În 1848 Șaguna s'a dus la Blaj.

ționat la citirea apelului fraților noștri uniți dela Arad.

Totuși, noi nu am încetat o clipă măcar să credem în realizarea frontului unic creștinesc și românesc, împotriva marilor calamități ce ne pasc din toate părțile.

Dar — după credința noastră — acest front unic, durabil nu efemer, se va înfăptui numai purcezend pe drumul «îngust» al marilor revizuirii de conștiință, la capătul cărora — în cazul nostru — stă scrisă frățesca chemare: Să se reintegreze în solidaritatea religioasă a neamului ceice mai de demult sau mai de curând s'au rupt din această solidaritate, pentru interese cari n'au fost și nu sunt ale românismului. Această reintegrare, și numai aceasta, va aduce în chip firesc și desăvârșita noastră solidaritate națională.

Aceasta este credința noastră. Și-i mulțumim dlui Nichifor Crainic, că ne-a dat prilejul să ne-o mai mărturisim odată.

Nicolae Colan.

Nr. 9157

Comunicat

«Biserica Ortodoxă», Organul Sfântului Sinod apare lunar, cu un bogat cuprins științific și informații asupra vieții religioase din patrie și străinătate. O recomandăm spre abonare preoților, dornici de cultivare — din arhiepiscopia noastră.

Tot asemenea recomandăm spre abonare revista: «Tinerimea Creștină» a profesorilor: diacon Kovența și Dr. Bulacu, dela Facultatea teologică din București.

Această revistă publică articole valoroase despre mișcarea din sânul tineretului creștin de azi.

Cei doritori se invită a se adresa redacțiilor revistelor amintite la București.

Consiliul arhiepiscopesc.

INSTRUCȚIUNI

privitoare la predarea învățământului religios în școlile primare de către preoți și cateheți pentru religia creștină ortodoxă

In Biserica Ort., — Organul Sfântului Sinod, de pe luna August a. c. s'au publicat la pag. 525—563 instrucțiunile în chestia catehizației, cuprinzând următoarele capitole:

Articolul de lege modificat.
Ore speciale; 2 ore săptămânal.
Controlul.
Rugăciunile.
Practica religioasă.
Necesitatea programei analitice.
Instrucțiuni.

Scopul învățământului religios după noua programă analitică.
Educația religioasă. In familie.
Rugăciunea și cunoștințele aduse de-acasă.

Umblarea la biserică.
Calitățile învățământului.
Trezirea atenției copilului.
Învățământul să fie intuitiv.
Învățământul să fie plăcut.
Generalizarea.

Limbajul propunerii.
Noțiuni și judecăți.
Învățământul să fie psihologic.
Învățământul educativ și integral.
Învățământul să fie dnrabil.
Instrucția și educația morală.
Instrucția religioasă și morală la Francezi.

Instrucția teoretică etică și educația morală.
Remunerația și pedeapsa.
Natura moralului omului.
Pedeapsa și individualitatea copilului.

Felurile pedepselor și aplicarea lor.
Cercetarea cauzelor abaterilor și vinelor.

Influența mediului asupra copilului.
Instrucția și educația feluriților copii în familie.

Comunitatea în școală
Școala și individualitatea școlarului.

Școala ca stat în miniatură.
Educația prin pilda preotului.
Disciplina în școală.
Raportul familiar părintesc cu școlarii.

Calitățile propunătorului.

Treptele formale.

Metodica lecțiilor de religie.

Reproducem acest capitol Pag. 557—561.

Cu privire la lecțiile de religie, sunt de observat următoarele (după E. Niculcea):

„Lecțiile de religie, care figurează în programa analitică de curs primar, pot fi împărțite în:

1. Lecțiuni cu caracter narativ; istorioare morale cu conținut religios și narațiuni biblice. La cursul complementar, se adaugă și chestiuni de istorie bisericească.

2. Lecțiuni cu caracter teoretic: datoriile, pildele, tainele cele zece porunci, fericirile și simbolul credinței.

3. Lecțiuni cu caracter practic: rugăciunile, cântecele și poeziile cu conținut religios.

Metodica pedagogică a stabilit modul de predare sau propunere al lecțiilor cu caracter narativ.

In practica pedagogică actuală, modul de procedare, într'o lecție de religie cu caracter narativ, s'a simplificat simțitor: Schema sumară de plan ni se prezintă astfel:

Pregătirea se face cât mai simplu și natural. Se scot în lumina conștiinței, printr'o conversație ușoară, acele cunoștințe anterioare dobândite, pe care se poate sprijini subiectul nou. Crearea unei bune dispoziții în clasă. Elevii vor fi impresionați de ținuta cucernică a propunătorului și vor adopta aceeași atitudine. In această atmosferă trebuie să se desfășoare întreaga lecție de religie.

Predarea: Propunătorul povestește bucată în întregime. Urmează o mică pauză. In urmă povestesc elevii. Se rezumă bucată prin conversație familiară și se fac ușoare aprecieri asupra fondului; în scopul aplicărilor umaniste (stimularea sentimentelor superioare, religios, moral, estetic, intelectual).

Aplicarea. Sfaturi practice, desen, cântec religios, rugăciune.

La lecțiile de religie cu caracter narativ, asocierea și generalizarea se fac atunci, când sunt posibile și necesare.

Ele trebuie să rezulte în mod natural, din toate cele câte se predau, iar nu tăios și artificial.

La lecțiile cu caracter narativ, pe lângă povestire frumoasă și corectă, e de mare însemnătate intuiția, care se face prin tablouri. Tablourile să fie clare și viu colorate.

Tabloul se arată după povestire, sau la aplicare, căci copiii, după ce au auzit povestirea, cu ajutorul tabloului, își fixează și întregesc cunoștințele noi.

Tot în forma aceasta, se predau istorioare morale, narațiuni biblice, istorie bisericească.

Forma tuturor lecțiilor de religie cu caracter narativ este aceeași. Variaza numai dela clasă la clasă, după gradul de dezvoltare psihică a elevilor, durata, limbajul, fondul de idei, preocupările umaniste și aplicările practice.

Tot așa se propune rugăciunea Tatăl Nostru, îmbrăcându-se fiecare cerere într'o povestire morală și religioasă.

Astfel se propun și minunile Mântuitorului.

In aplicare, se arată copiilor însușirile ființei lui Dumnezeu, Părinte al tuturor, care ne dăruiește toate, când le cerem în forma corespunzătoare.

In clasele mai avansate ale școlii primare, se propun datoriile creștinului, pildele sau parabolele, cele șapte taine, decalogul, fericirile și simbolul credinței; acestea formează catiheza propriu zisă.

In predarea lor, se procedează simplu și psihologic.

In pregătire: creiază atmosferă religioasă, care trebuie să domnească în lecția întreagă; ușoare conversații în legătură cu subiectul.

Predarea se face inductiv și euristic. Prin întrebări corespunzătoare, propunătorul scoate la iveală toate acele elemente importante, care alcătuiesc fondul lecțiunii. Dialogul țin-tește să stabilească în ce constă datoria, care e necesitatea ei și cum

F O I Ș O A R A

La 1 Decembrie 1918

— Amintiri și impresii —

Se îngâna posomorâtă toamna păcloasă cu earna geroasă. Nori plumburii se tăvăleau prin marea bolții cenușii. Stoluri negre de corbi flămânzi se roteau peste turlile din inima țării, croncănind pustiu. Cri-vățul năvalnic se opinea cu îndârjre să smulgă codrul de drapele din cetatea lui Bucur. Măndre drapele tricolore, cu roșu ca sângele, cu galben ca holdele aurii și cu albastru ca bolta cerului... Măndre drapele îngropate pân' acum prin poduri, pe subt strășini și înviate astăzi cu mândrie, căci fugiră vrășmași ca iepurii, ear marele căpitan al oastei, regele Ferdinand I, intra biruitor în Curtea mării... Intra cu bucurie să și urce earăși slăvitul scaun păcăsit...

Atata mângăiere îi strecurau în sufletul-i vesel fețele credincioșilor săi prăznitori. Glasurilor lor treziră ear la viață visul drag al gândurilor sale. Mîntea lui limpede întrezărea întruchiparea lui fermecătoare prin perdeaua viitorului. Inima lui caldă simțea dulceața mirajului său uimitor. In urechile lui izbite de trănzetele tunurilor streine din Triunghiul morții, îi sunau acum desmierdătoare și alintătoare cântecele biruinții.

Așa se scurse toată ziua în svon de veselie. Soarele aluneca spre asfințit, văpsind în roșu norii apusului cernit. Se pogorea în taină seara. Își întindea pe furis vâlul negru peste firea potolită și peste curtea presărată cu făclii nenumărate, care ardeau cu flăcări mari, ca 'n mărțăzi de sărbătoare.

De-odată cu umbrele plumburii ale serii un huruit prelung umplu văzduhul. Toate urechile se îndre-

tară 'n sus. Toți ochii iscodeau me-teagurile norilor. Era un șoim voinic. Era o păsura măceastră. Avea aripi lucitoare, de oțel, și ciocul mare numai din fier. Sbură de către cetatea Carpaților. In sborul ei șuierător cernea o poale de petale albe prin văzduh, ca roiul flutureilor de zăpadă earna. Petale albe de hârtii mărunte futurau prin aier ca tot atâtea pene de lebede și se pogoreau ușor, mai jos, tot mai jos, pân' se opreau pe acoperișe de case mari, pe turnuri de biserici, prin ramuri de copaci desfrunziți și printre mulțimea ce acoperea pietile și căile. Ploaea trecu în vijelie când ajunse păsura de fier de-asupra Curții, în balconul căreia vegheau voioși: Domnul, Doamna și Moștenitorul țării. Mâni dibace apucară îndată câteva hârtii și ochii ispitiră cu lăcomie fața lor. Infățșau o mulțime țărănească. Domnul țării privi cu luare-minte gloatele. D'n

si-ove mici desprinse numele: Alba-lulia.

Ochii săi se încordară, mintea lui scormoni amintiri și buzele sale șoptiră ușor:

— Poate-i oastea strălucită din ziua tuturor sfinților, când Arhanghelul Neamului, slăvitul Mhei Vodă Viteazul și-a făcut intrarea în străvechea cetate a Ardealului... Dar, totuși, nul... Căci văd tot noroade pământene, în măndre straie ardelenel...

Cercată mai bine chipurile. Pe când iscodea mulțimea din iconița hârtiei, luă cuvântul Doamna țării:

— Poate's Moșii cei voinici, pe care i culeseră pandurii năprasnici de prin văgăunile munților și-i mânăra în cărduri la frângerea lui Horea... Dar, totuși, nul... Bieții fii ai codrilor bătrâni suspinau la Alba-lulia în clipele fărâdelegii blăstămate, ca vântul toamnei târziu prin cetina codrilor pustii... Și iacriți limpezi ca mărgea-

se poate îndeplini. Se rezumă reprodusându-se părțile importante din predare. În aplicare se face cetirea din carte.

Pildele ne arată înțelepciunea divină a Mântuitorului și prin ele ni se dă nouă, oamenilor, o normă de morală. Ele se propun ca și lecțiunile cu caracter narativ.

Tainele se predau prin modul inductiv și euristic, se accentuiază în mod deosebit folosul sufletesc și trupesc ce-l are creștinul din primirea tainei.

Cele zece porunci, cu aplicările lor, se propun sub formă de povestiri morale.

Fericirile se propun în cursul suplimentar, două până la trei într-o lecțiune în forma analitică și euristică.

Simbolul credinței, se propune inductiv și euristic, unul sau două articole pe lecție.

La toate lecțiunile cu caracter teoretic, aplicarea se face prin lectură din carte, înlocuind prin aceasta înțuirea prin tablouri.

La învățământul religios practic, aparțin, rugăciunile, poeziile și cântecele religioase.

Rugăciunile, care au să fie preluate pe clasă, se iau după dezvoltarea psihologică a copiilor. În clasele inferioare, rugăciunile cele mai ușoare, apoi treptat celelalte. Felul e următorul:

Pregătirea se face prin conversații în legătură cu rugăciunea care este de învățat.

În predare: preotul rostește clar, evlavios, frumos, întreaga rugăciune. După aceea spune părți mai mici din rugăciune. Copiii o repetă fiecare parte, până când o memorează, apoi preotul, repetând rugăciunea întreagă, pune și pe copii să o repete individual, apoi cu toții în cor, dar în mod disciplinat.

În aplicare, câteva sfaturi asupra felului cum trebuie spusă rugăciunea. Orele sau lecțiunile de religie pot fi isprăvite cu o scurtă rugăciune.

Memorizarea rugăciunii să fie făcută corect și fără greșală. Copiii prind repede, dar prea des greșit și chiar fără înțeles. De aceea se va da deosebită atențiune memorizării, ca textul să fie corect înțeles.

În introducere, se conversează

cu elevii analizându-se cuprinsul rugăciunii.

În predare: Propunătorul spune rugăciunea, apoi o scrie pe tablă, dacă nu a fost scrisă pe tablă, în timpul recreației dintre ore, și cetind-o, prin întrebări, scoate înțelesul rugăciunii.

Elevii cetesc de pe tablă, parte, după parte până ce o știu spune din memorie.

În aplicare, se dau sfaturi și se face rugăciunea. Cântecul religios, colindele, cântările de stea, cele de Crăciun, imnurile, se predau ca orice lecție de cânt. Textul se învață odată cu melodia.

În pregătirea apercetivă, se conversează asupra ideilor din text.

În predare, propunătorul cântă întreg cântecul odată; apoi cântă un fragment, o unitate muzicală din text, și după aceea elevii cântă unitățile muzicale, adică părțile singuraticice din cântare, până ce știu cântarea întreagă pe care o cântă de câteva ori. În aplicare, să cânte cu toții împreună cântarea. Tot astfel se predau și rugăciunile cari se cântă.

La lecțiunile de cântare, elevii stau în bănci, cu mâinile la spate, care când știu deja cântarea, se ridică cu toții în picioare între bănci și cântă odată sau de două ori cu toții împreună cântarea.

Când elevii deprind sau învață singuraticicele unități muzicale, sau fragmente din o cântare, cântă pe rând individual, unul sau doi, ori mai mulți, pe rânduri de bănci.

Propunătorul va îngriji ca elevii să învețe și textul și melodia corect.

La toate exercițiile de cânt din lecțiune, se bate tactul, atât cât poate fi auzit și utilizat de copii; fie cu linia în bancă, fie din palme.

Poeziile cu caracter religios se predau într'un mod cât se poate de simplu:

La copii mici care nu știu ceti, în introducere se spune o mică istorioară în legătură cu subiectul poeziei.

În predare: Propunătorul recită poezia odată, de două ori, în întregime.

Se spune prima parte, și copiii repetă individual sau în cor. Astfel memorează parte după parte, însă

fiecare în legătură cu cea anterioară, până când s'a memorat întreaga poezie.

În aplicare: Se recită poezia, se dau sfaturi practice.

La clasele înaintate, în cari copiii știu ceti, li se dă textul poeziei, fie din carte, fie scris pe tablă, fie pe foi împărțite de propunător. Se explică înțelesul textului poeziei.

Propunătorul cetește model poezia, al cărui text copiii îl au în fața lor.

Apoi cetesc elevii mai buni; în decursul cetirii, se fac explicațiile necesare și analiza înțelesului poeziei; elevii cetesc — mai bine e să se cetească întreagă — poezia, până când o memorează. Se fac apoi încercări de a rosti poezia fără a primi textul și la urmă, în aplicare, se recită poezia pe din afară.

Probleme, fapte, comentarii

Credința. — Am înregistrat, cu bucurie și recunoștință, faptul că fruntași laici ai vieții noastre politice, ca dnii Gusti, ministrul actual, Goga, Duca, Vlad, Petrovici și alții, au scos la iveală însemnătatea mare a credinței religioase creștine, a bisericii și a slujitorilor ei.

În aceeași direcție și-a desfășurat conferința, despre credință, dl profesor Gr. Trancu-Iași, în vorbirea sa ținută Duminecă la Ate-neul român din București.

Lupta, purtată pentru a statornici stări mai bune, mai drepte și mai omenești, este izbânditoare atunci, când e susținută de credință, — constată conferențiarul, și continuă:

După război, viața socială și-a schimbat înfățișarea, sufletul individului s'a transformat, însă el s'a golit de conținutul credinței în idealurile pentru care a luptat, rămânând astfel în voia împrejurărilor. Rezultatul: dezorientare sus, depresiune și moarte jos. Ca să arate puterea creatoare a credinței, invocă clipele înălțătoare când regele Ferdinand I îngenunchind la

găsciorica necajilor și ajutorie ap-siilor!

Ear Moștenitorul cu gândul de făclie, cu inima de jar, cu ochii de săgeți, îngâna cu evlavie:

— Astăzi mai mult decât ori-când sântem datori să Te preamărim, Stăpâne, din toată inima cu cântarea: Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu!... A. N. Abel.

Producțiunea grâului fiind, anul acesta, foarte redusă în țara noastră, guvernul a dispus ca la toate școlile cu internat (licee, seminarii teologice, școli normale etc.) să se consume cât mai puțină făină de grâu, și în locul ei să se dea elevilor pâine din făină de săcară și — mă-măligă. Aceasta se petrece — într-o țară ce se numește țara grâului, — exportat mai mult decât trebuia. Nă-dăjdăim că nu vom ajunge la mai rău.

mormântul lui Ștefan cel Mare la mănăstirea Putna, a preamărit calitățile legendarului Domn: biruitor smerit, credincios devotat, drept și slujitor al țării prin sobrietate și simplitate. Astfel a putut repara stricăciunile prilejuite de dușmanii țării acesteia.

Conferința a fost întreruptă de repetatele aplauze ale auditorului.

*

De pe frontul ateismului.

— Noul plan cincinal al sovietelor e de notorietate publică. Conceput cu aceeași diabolică poftă de nimicire și constrângere a popoarelor de a le face să accepte înnotul primejdios în apele comuniste, el are de scop ca în 5 ani de zile să dea gata creștinismul pravoslavnic rus și să alunge pe Dumnezeu dintre granițele Rusiei.

Apreciind ridicolul întreprinderii bolșevice și comparându-l cu planul economic cincinal, ale cărui posibilități de realizare au dat totuși loc la serioase îngrijorări până ce a fost dus la groapă, prevedem de pe acum că și acesta, al doilea plan cincinal, va sfârși tot atât de lamentabil ca cel dintâi.

Rusia mult încercată va trece acest examen, pe care nu-l dă pentru întâia oară. Și tocmai gândul că nu e pentru prima oară când încearcă astfel de viforități, ne în-tărește în prevederile noastre. Țărani ruși, cari după apăsarea țaristă îndu cită de misticismul slav, au cunoscut ororile bolșevismului, se mișcă tot mai nemulțumiți. Și cine știe dacă o contrarevoluție, ale cărei focuri pâlpăie pe culmi, nu va pune capăt aventurii înscăunate în palatul dela Kremlin...

Vântul necredinței bate cumplit și altundeva. Mexico, statul revoltelor și răsturnărilor de regimuri, e cel mai nou teatru al furiei ateismului. Ne spun veștile venite din r'acolo, că generalul Rodriguez, președintele republicii mexicane, supărat că papa a protestat împotriva persecuției bisericii mexicane, a răspuns cu violență enciclicei de protest, iar pe nunțul papal, care o sprijinise, l-a expulzat.

Culmea acestor prigoane e dispoziția de batjocură prin care se impune o taxă pe slujbele religioase: 12 la sută asupra banilor ce se colectează la disc în biserică sub pretext că „slujbele religioase constituie un spectacol (!) ca oricare altul, și deci trebuie considerate ca simple distracții"... Introducerea învățământului antireligios în școlile mexicane, va fi inaugurată în curând. Astfel ateii lucrează de zor...

Dar, ce ză zicem când o invitație cu caracter oficial, pornită din birourile ministerului nostru de instrucție și culte, îndeamnă să fie auși școlarii capitalei în fiecare Duminecă, în timpul sfintei Liturghii, la fundația „Dales" al cărei întemeietor, după cât știu, e teosof...

După înșirarea acestor frânturi de suferințe, comune creștinismului zilelor noastre, mă întreb

nul tremurau pe genele lor îngrecoate, când auziră cum trosniră de sinistru sărmănele lui oase pietroase, în frângerea lor grea... Când văzură cum se slășie în bucățele carnea trupului său trudnic și cum fășnea ca dintr'un izvor de munte sângele lui roșu... Ear această mulțime râde, joacă și cântă!...

Moștenitorul țării, care ochlea hârtia și asculta povestirea, întări îndată cu graiul său răspicat:

— Râde, joacă și cântă mulțimea fraților din Alba-Iulia, căci astăzi este sărbătoarea sărbătorilor, praznicul sfintei uniri!... Se vede bine codrul des de steaguri!... Uitați cum joacă ardelenii!... Cum saltă crișenii!... Cum se sfarmă bănățenii!... Cum se avântă maramurășenii!... Și cum strigă toți înfiorând Alba-Iulia, că se lipește de Țara-Mamă, cum se lipește copilășul nevinovat de pieptul cald al măicuței sale dragi!...

În florul acelei clipe minunate Domnul vrăjit de farmecul priveliștei cu dor dorite, duse la buzele sale tremurânde iconița de hârtie și vorbi cu ardoarea inimii învăpăiate:

— Azi, biruit-a sufletul asupra trupului, căci sufletul este dumnezeesc, ear trupul pieritor, pământesc... Azi, biruit-a tăria gândului, asupra tăriei tunului, căci gândul e veșnic, ear tunul vremelnic!... Slavă Ție Doamne pentru harul și ajutorul Tău cel milostiv!... Slavă nesfârșită Ție, care nu ne-ai părăsit în necazuri, ci ne-ai întărit cu bunătate inima și gândul, ducându-ne la isbândă!... Buzele Doamnei murmură:

— Slavă Ție, Părinte sfinte! Când îți înalți cu smerenie prinosul rugăciunii mele de mulțumire caldă pentru comoara darurilor Tale, îngăduie-mi viața, ca s'o închin întreagă țării mele dragi, să fiu mamă bună orfanilor, ocrotitoarea văduvelor, mân-

așa pentru mine: Oare lupta împotriva ateismului nu va forța împreunarea tuturor bisericilor creștine într'un mare tot, pe care nu l-a realizat nici una din încercările de unire de până acum?

Gr. T. M.

Problema păcii. La tribuna vieții politice se agită problema păcii. Sufletul omenesc, sătul de alergare pe drumurile croite de mentalitatea născută din cenușa însângerată a războiului, caută liniștea demolitoare de patimi, caută pacea renăscătoare de simțăminte cucernice, pacea reintegrării în Dumnezeu.

Felul însă de a garanta pacea, prin armonizarea intereselor economice și prin dezarmare, nu duce la scop.

Ludovic Naudeau, într'o lucrare a sa, *La guerre et la paix*, a adunat opiniunile celor mai eminente personalități politice și științifice asupra acestei chestiuni. Toate opiniunile lor sânt identice prin ideea ce o încorporează: Sânt probele neputinței forțelor raționale ale minții omenești de a orienta și conduce omenirea pe drumul păcii după care oțăm.

Pacea nu este realitate exterioară, ci interioară. Nu armonizarea intereselor economice ni-o poate aduce, ci armonizarea intereselor spirituale. Nu dezarmarea tehnică, ci dezarmarea sufletului de pasiunile rele ce-l stăpânesc. Nu pacea oamenilor o dorim, ci pacea lui Dumnezeu. Numai la lumina eternă a acestei păci se poate lucra la desăvârșirea vieții pământești.

De această pace noi am luat cunoștință prin Mântuitorul Hristos: «Pace las vouă; nu precum lumea dă, eu dau vouă» (Ioan 14, 27). Pentru pace a venit El în lume. Căci sufletul omenirii atunci, ca și acum, după pace înseta.

Fără Hristos lumea nu va avea pacea. Idealul pacifist, pentru care luptă oamenii, este iluzoriu. Ni-o spune Gustav Le Bon: «Venerăm idealul pacifist; dar îl consider irealizabil, azi fără putere contra pasiunilor și răutății ce sbructumă nașii».

În fața scepticismului general, tot metoda creștină rămâne valabilă în găsirea mijloacelor pentru câștigarea și menținerea păcii.

O încreștinare a conștiințelor, prin credința în Dumnezeu, o înarmare sufletească, prin iubirea lui Hristos, și o hotărâre fermă, la muncă, în nădejdea mântuirii, eată singurele idei forțe care dau și garantează pacea.

Pr. C. Zoican.

Copiii! — Reducerea numărului copiilor în familie, este problema ce dă de gândit tuturor celor ce lucrează pentru viitorul mai bun al unui popor.

Răul, care s'a ivit de multă vreme în satele bănățene ale țării, n'a cruțat nici satele ardelenice locuite de sași. Știutori de primejdia ce-i amenință, conducătorii sașilor au început, mai ales în anii din urmă, propagandă întinsă pentru a combate răul atât de răspândit. Un mijloc de combatere, poate cel mai cu efect, este ca însași femeia să se adreseze femeilor. Lucrul acesta

s'a încercat într'o reuniune de femei săsești.

În toamna anului curent, cu prilejul adunării unei astfel de reuniuni în părțile Sebeșului, din județul Alba, soția unui preot săsesc a ținut femeilor adunate o prelegere mai lungă, arătând responsabilitatea lor în munca ce privește viitorul poporului, din care fac parte.

Cuvintele preotesei au fost adevărat eveniment pentru toți ascultătorii și ascultătoarele din adunare. Vorbea o femeie cătră femei, o mamă către mame, — întreg auditorul, impresionat adânc, a aprobat expunerile temeinic motivate ale acestei femei însuflețite, care glăsuea la inimă despre misiunea femeilor în viața omenească, spunându-le că reducerea numărului copiilor însemnează mare păcat: împotriva corpului, împotriva poporului și, înainte de toate, împotriva lui Dumnezeu.

Constatările și îndemnul roștite au dat mult de gândit persoanelor întrunite la această prelegere înțelept alcătuită.

Rămâne să se încerce asemenea propagandă și în alte locuri, bântuite de acelaș mare păcat.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru NICOLAE a plecat în 29 Noemvrie la București spre a participa la ședințele Sfântului Sinod. I. P. S. Sa s'a întors din capitala țării în 3 Decemvrie la reședința Sa.

Sedința festivă. Societatea academică «Andrei Șaguna» a studenților teologi din Sibiu, conform cinstitiei datini a serbării patronului, a ținut, în seara zilei de 29 Noemvrie, tradiționala ședință festivă. După cuvântul de deschidere, roștit de profesorul N. Popoviciu, au urmat celelalte puncte din programul ședinței: o disertație, recitări, potrivite ocaziei, și piese corale executate corect de corul studenților sub conducerea profesorului N. Topolog. Ședința festivă, a fost asistată de P. S. Sa Arhiepiscopul vicar Vasile, întreg corpul profesoral și un însemnat număr de reprezentanți ai elitei sibiene. La urmă a luat cuvântul P. S. Sa Arhiepiscopul Vasile, insistând asupra însemnătății serbătorii patronului societății, Mitropolitul Andrei Șaguna. Astfel de comemorări ale marilor înaintași, sânt totdeauna un bogat izvor de inspirație și orientare spre alte zări, mai ales astăzi.

Conferența publică de Duminecă seara, a patra în ciclul celor ținute în sala prefecturii județului Sibiu, a dat prilej sibiienilor să asculte cuvintele dlui profesor universitar dela Cluj, *Petre Sergescu*, la întrebarea: Cum socoteau înaintașii noștri? Conferențiarul, în expunerile sale atrăgătoare chiar și pentru cei ce se interesează prea puțin de știința numerelor, a stărut asupra unor momente din istoria matematicilor, arătând în grăitoare pilde valoarea epocală a descoperirilor datorite matematicienilor, ca rezultate obținute pe urma celor mai mari sacrificii de energie omenești. Vii aprobări au acordat cuvintele calde ale oratorului profesor.

Aviz. Având în vedere că demersurile făcute de „Uniunea foștilor internați și întemnițați politici din Ardeal”, în favorul acestor martiri pentru neam și țară,

au întâmpinat atențiunea binevoitoare la forurile în drept, — pentru ca să se poată alcătui tabloul tuturor foștilor internați și a întemnițaților politici, din cursul războiului, precum și dinainte de război, toți cei interesați sânt rugați să-și comunice de urgență datele personale la adresa dlui Dr. Sebastian Stanca, consilier eparhial, Cluj, str. Iuliu Maniu Nr. 31.

Darul pentru virtute. Începând cu anul 1933, Academia Română va da, ca premiu, la fiecare doi ani, o sumă de bani, din fondul alcătuit de Alexandru Spiridon Mavrogheni din Atena, un vechi boer grec care, purtând dragoste pentru România, a lăsat prin testament un fond în scop, ca din venitele sale să se premieze o persoană sau familie săracă, cunoscută prin făpturi creștinești de devotament, sau prin jertfe cătră deaproapele său. Această persoană sau familie trebuie să locuească în București, sau în împrejurimi. Premiul se va conferi, conform destinațiunii sale, numai acelora, a căror moralitate și viață de buni creștini, este recunoscută.

Pomii de Crăciun s'au obișnuit să-și facă apariția și în casele creștinilor ortodocși, dela orașe în deosebi. Trecând, în preajma sărbătorilor de Crăciun, în pietele ardelenice, te cuprindea o mare jale la vederea sutelor și miilor de brăduleți, tăiați din păduri și codri, și aduși spre vânzare, ca să producă pe câteva clipe o bucurie familiară, și apoi în curând să fie dați flacărilor. Inspectoratul silvic, din capitala Ardealului, s'a hotărât în sfârșit să vie în apărarea sărmanilor brazi, meniți să fie sacrificați înainte de vreme, și a luat măsuri, prin care se oprește negustoria pomilor de crăciun. — Numai de ar și avea efect măsura luată la Cluj, oprind, sau cel puțin reducând în mare grad, stărpirea tinerilor brazi ai pădurilor, care au trebuință de-a fi ocrotite mai mult, decât s'a obișnuit până acum.

ȘTIRI LOCALE

Parastas. Reuniunea meseriașilor români din Sibiu ține parastas în catedrala din Sibiu, Marți în 6 Decemvrie a. c. (sf. Nicolae) pentru odihna sufletului răposatului în Domnul, Nicolae Cristea, fost asesor consistorial și prezident de onoare al Reuniunii, din prilejul împlinirii a 30 ani dela decedare. — Membrii reuniunii sânt rugați să participe. *Comitetul.*

Dela comitetul Societății femeilor ort. din Sibiu. În ultimele sale ședințe, sub conducerea dnei prezidente Eugenia Tordășianu, comitetul Societății femeilor ortodoxe din Sibiu a elaborat un plan de nouă activitate religioasă și caritativă, pe care urmează s'o înfăptuiască în eara acestui an. Societatea și-a inaugurat seria realizărilor sale, prin înființarea unei cantine, la care se oferă masă gratuită, de-ocamdată pentru zece eleve sărace dela liceul „Domnița Ileana” din localitate. Pentru susținerea acestei cantine doamnele ortodoxe din Sibiu au hotărât ca la toate ceaiurile familiare ce se

vor da în timpul iernii participante să contribuie cu o taxă de câte 10—20 Lei. Odată cu sporirea mijloacelor materiale, Comitetul va mări și numărul elevelor care beneficiază de masă gratuită la cantina Societății. — Societatea se ocupă în acelaș timp de adunarea mijloacelor necesare pentru ajutarea săracilor de sfiintele sărbători ale Crăciunului. — Un alt gând al doamnelor organizate în această societate este, de a pregăti covoare pentru catedrala mitropolitană, covoare menite să fie o podoabă a bisericii, și scut totodată împotriva frigului.

Se aduce la cunoștință din partea primăriei: carnetele de identitate pentru alegerile comunale pot fi ridicate gratuit zilnic în orele de oficiu dela 8—13 a. m. la primărie, strada Mitropoliei 2, ușa 21. Alegătorii și alegătoarele cari au primit în anii trecuți carnetele de identitate, sânt invitați a se prezenta la acest birou pentru înscrierea în carnet a *Nrului din lista electorală* modificată.

CARTI ȘI REVISTE

Revista Teologică. A apărut Nr. 10—11 din 1932 cu următorul cuprins: Nicolae Vonica: O ctitorie ardelenă în Dobrogea. Dr. D. Stăniloae: Catolicismul și cultura modernă. Prot. Vasile Gan: Un capitol de omiletică. Prof. Nicolae Neaga: Luptătorul divin. Prot. A. C. Cosma: „Unul la holda sa și alul la negustoria sa”. Ștefan Meteș: Note despre zugravii bisericilor române în veacul al XV—XIX-lea. H. P. P.: Din Rusia roșie. Arhim. P. N. C., Pr. Il. Mișcarea literară: Brazde în ogorul ortodoxiei. Pentru tron și țară. Modificarea legii de organizare a Bisericii noastre. Concordanța a Noului Testament. Neclintita încredințare, sau scurtă pășire împotriva ateismului. Tipic bisericesc. Atacul Regelui Carol Robert contra lui Basarab cel mare. Die Tytenklage im A. T. Dicționar român-ebraic. N. P. și Neculcer: Cronică: Comemorarea centenară a profesorului Ioan Popescu. Congresul național-bisericesc. Congresul „Ast-ei”. Cercul de studii social creștine. Adunarea generală a asoc. clerului „A. Șaguna” — Sectia Arad. N. C.: Note și informații.

Nr. 284/932 prot.

(76) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia Șura-mare, cu filia Hamba — prin renunțare — din protopopiatul Sibiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

- Salarul dela stat, conform coalei B.
- Sesiune parohială: 16 jugăre fânaș, 4 jugăre arător.
- 1/2 ferdelă grâu, 1/2 ferdelă porumb de familie.
- Stola statorită uzitată.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Sibiu în termen, și candidații se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de enoriași.

Sibiu, la 26 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Sibiu în înțelegere cu cons. parohial.

Emilian Cioran
protopop.

Ad Nr. 189/1932

[78] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Brănișca, protopopiatul Ilia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat, conform coalei B.

2. Folosința sesiei parohiale de 12 jug. pământ arabil cl. I.

3. Birul parohial câte 20 litri porumb sfărmat dela cca 150 familii.

4. Venitele stolare uzitate în tract.

Se menționează, că până la 1 Aprilie 1933, vād. decedatului preot beneficiază de jumătate parte din toate venitele din parohie.

Reflectanții își vor înainta petițiile în termenul cerut of. protopopesc, având voie a se prezenta în parohie, cu prealabila încunoștințare a acestui oficiu, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Ilia, la 9 Noemvrie 1932.

În înțelegere cu Consiliul parohial:

Iuliu Josan
protopop.

Nr. 525/1932

(75) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a II-a din Tilișca, parohie de clasa I-a din protopopiatul Săliște, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

Salarul dela stat.

Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sârbătoare la biserică, pentru a fi cunoscuți de parohieni.

Săliște, la 25 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român al tractului Săliște.

Dr. Dumitru Borcea
protopop.

Nr. 581/932.

(77) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Scoreiu, protopopiatul ortodox român Avrig, în baza ordinului Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc din 4 Octomvrie 1932 Nr. 7257 B se publică un nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sânt cele fasionate în coală B pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. Venitele stolare uzitate în parohie.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh au să-și trimită cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopopesc în Avrig (poșta Avrig, județul Sibiu) până la termenul susindicat, având a se prezenta în vreo Duminică sau sârbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul și poziția locului.

Avrig, 26 Octomvrie 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român Avrig, în înțelegere cu cons. parohial.

Ioan Căndea
protopop.

Nr. 9151/1932

Concurs repetit

Văzând raportul cu Nr. 609 din 23 Noemvrie c. al oficiului protopop. Agnita, pentru întregirea parohiei Tichindeal, de cl. III se publică concurs repetit, invitându-se candidații îndreptățiți a înainta cererile de concurs în termen de 15 zile la oficiul protopop. Agnita.

Doritorii de a concura se vor prezenta în parohie spre a celebra, respective predica și a cunoaște pe parohieni.

Consiliul arhiepiscopesc.

Au mai apărut de

NICOLAE NEAGA

profesor la Academia teologică

1. „Tatăl-Nostru“ 50 pag. Lei 15 (tâlcuire)
2. „Plângerile lui Ieremia“... Lei 25
3. „Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii“ Lei 17
4. „Cântarea Cântărilor“ Lei 28

Dela **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se pot procura publicațiile următoare:

Biserica Neamului și drepturile ei, discurs, de Arhiepiscopul și Mitropolitul Ardealului. Dr. Nicolae Bălan. Lei 40, (poșta 10 lei).

Cartea misionarului, de Mugur și Voiculescu, cu 80 lei (spese poșt. 15 lei).

Dogmatica bisericii ortodoxe răsăritene, traducere de Dr. D. Stăniloae. Lei 300 (plus 20 lei poșta).

Liturgia bisericii ortodoxe, de Dr. V. Mitrofanovici, cursuri universitare, complete de Dr. Tarnavski, și de mitropolitul Nectarie al Bucovinei. Lei 650 (plus 30 lei poșta).

Istoria bisericească universală, de Euseviu Popovici, trad. de mitrop. Atanasie Mironescu. Vol. I 200 Lei, vol. II 150 Lei, vol. III 120 Lei, vol. IV 200 Lei (plus 30 Lei poșta).

Acaftistul, frumos legat, în catifea, cu copcii și aurit. Lei 450.

Cântări funebreale, pentru cor de bărbați, de A. Sequens. Lei 30 (și 12 Lei poșta).

Viața lui Isus, de Papini, trad. de Al. Marcu. Lei 180 (și 15 Lei poșta).

Confesiuni și Secte, de arhiereul Gr. Leu Botoșăneanu. Lei 120 (și 10 Lei poșta).

Mic Dicționar, de neologisme, cuvinte străine, de E. Hodoș. Lei 120 (poșta 10 lei).

Frumoasa din Nor, și alte povești, de E. Hodoș. Lei 60 și porto 10 lei.

Dicționarul enciclopedic ilustrat, de Candrea și Adamescu. Lei 2000, legat.

Tipicul bis. ort., de A. Popovici. Lei 100.

Tâlcuirea sfintei liturghii, de Pr. Dr. N. Terchilă. Lei 15.

Tâlcuirea sfintelor taine, de acelaș. Lei 15.

Tatăl Nostru, tâlcuit de N. Neaga. Lei 15.

Plângerile lui Ieremia, de acelaș. Lei 25.

Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii, de acelaș. Lei 17.

Cântarea cântărilor. Lei 28.

Notițe despre întâmplările contemporane, de Ioan cav. de Pușcariu. Lei 100 (și 15 Lei porto).

Memoriile lui Andrei Șaguna. Lei 25.

Monografia com. bis. a sfinței Treimi din Brașov-Tocile, de Pr. V. Sfetea. Lei 80.

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal, (sec. 18-lea), de Silviu Dragomir. Vol. I 200 Lei, vol. II 400 Lei.

Introducerea în sfințele cărți ale T. N., de Dr. V. Gheorghiu. Lei 480.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**,

Calendarul Bunului Crestin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1933

Al 82-lea dela apariție

Cu bogată și aleasă materie și cu ilustrațiuni

Calendarul, pentru anul 1933, conține următoarele:

Reprivire asupra anului precedent. Știri și fapte: Sinodul permanent. — Raport în persoană la centru. — Pentru hirotonire. — Se va refăce. — O rugăciune. — La 50 de ani. — Conferență de episcopi. — Fabrică de luminări. — Biserica Sfintei Treimi din Brașov cetate. — Despărțire după 12 ani, nou partid. — Pelerinaj la mănăstirea Brâncoveanu. — Pelerinaj la Ierusalim. — Cerc de studiu social-creștine. — Statusul. — Oastea Domnului. — Moartea episcopului Iacov și Justinian. — Alt guvern. — M. S. Regele în Sibiu. — Jamboreea. — Invățământul religios-moral. — După 500 de ani. — Congrese. —

Noaptea sfântă, versuri.

Multe sânt minunile Tale.

Un orator.

Domnul i-a chemat întru ale Sale, în amintirea răposaiilor preoți.

Isus prin grâu, versuri.

În țara unde se tăgăduște Tatăl.

Mama. Monahul, versuri.

Preotul.

Juruință.

«Nu, nu-l știu pe el!»

Zori de primăvară.

Cămătar cinstit.

Isus și tâlharul.

Cine are dreptate?

Banul altuia.

Fel de fel: 1. Dăruitorii. — 2. La ce sânt buni. — 3. Teamă de prisos. — 4. Multă carte! — 5. Cuvânt cu tâlc. — 6. Ce este comunismul? — 7. Izvorul. — 8. Un mic cusur. — 9. Întâi dovada. — 10. Suvenir și semeție. — 12. Hrăpărețul. — 13. Conversiunea. — 14. Răspuns.

Glume.

Târgurile.

Anunțuri diferite ș. a.

Chipuri: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. — Octavian Goga. — Ioan Popescu. — Oastea Domnului, în adunarea dela Sibiu, cu fanfara dela Orăștie și alte vederi. — Biserica dela Cioara. — Capelă-monument.

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii.

Calendarul s'a tipărit cu Tabloul statistic (*Șematismul*) bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catiheți și învățători.

Prețul: 50 Lei

Plus porto poștal **Lei 10**, și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, li se dă rabat